

(Данас, 17.2.2010)

Мноштво примера указује на то да је борба за Косово све праведнија, али све папренија – најпре је примећено да је српска амбасадорка при Унеску Зорица Томић врло повољно изнајмила некретнину у Паризу за 7.000 евра месечно.

То је у старту протумачено као још један успех српске дипломатије која, ето, уме да преговара и са председницима, професионалним дипломатама, царевима, зулу врачевима, али и са обичним париским бабама. Наводно, париски рентијери спуштају цену чим уоче „малог са Харварда“ кроз шпијунку. „Видим да сте примеран студент, па ћемо се лако договорити, ево моћи ћете да користите и заједничку кујну, само вас молим да редовно заливате мушкатле“ – рекла је париска баба у цветном шлафроку, стављајући аванс од 3.500 евра у најлон чарапу.

Разочарање је уследило кад се дознало да по тој невероватној телешоп цени Зорица Томић уз помоћ „малог са Харварда“ није рентирала ни Ајфелову кулу, ни Версајски дворца, нити Лувр са укљученом Мона Лизом у предсобљу, већ 200 квадрата обичног дуплекса.

– Да, обичног, али комплет намештеног – додаће испод ока неки високи дужносник Министарства вањских послова, гледајући вас потцењивачки, ко бедника који уопште нема појма како се крећу цене на париском тржишту некретнина, јербо дужносник сматра да обичан смртник звани обичан Србин, који није макнуо даље од Мачванског Прњавора, не треба да се пита за оно у шта се дибидус не разуме.

– Да, али који ће андрак Зорици Томић 200 квадрата у Паризу по невероватној телешоп цени од 7.000 евра? А није Ајфелова кула! – питаћете ви наивно.

– Она тамо, у тих скромних, али намештених двеста квадрата – рећи ће вам исти млади дужносник са дозом патоса у гласу – брани импресивних 10.849 квадратних километара,

ненамештених, због којих смо ми спремни да изнајмимо и сва 44 хектара Ватикана, Таџ Махал и Међународну свемирску станицу. Све има своју цену, једино Косово нема цену – закључиће дужносник, искусно.

Паралелно, у манастиру Грачаница, сакралном објекту под заштитом Унеска, који је тај статус стекао када се наш амбасадор при Унеску потуцао ко бескућник по Паризу заокружујући црвеним фломастером у новинама огласе: „Тражим озбиљну цимерку, непущача“, ударио је Србин на Србина, па још калуђер на калуђера. Сцена је била импресивна, боља од масовки из „Храброг срца“ – после те феноменалне туче под заштитом Унеска, кунг-фу монаси из Шаолина неће више имати потребе да наступају у Сава центру и наплаћују скупе улазнице. Макљажа је изгубила на интензитету јер монаштво легендарног манастира Црна река, које је започело тучу, са собом није понело лопате. Око чега су се тукли? Па, око свега помало. Највише због владике Артемија, који је као епископ рашко-призренски, заваљен у каско-бензински „ауди“ од шездесетак хиљада евра, имао сараднике који су се, сем крштенима и некрштенима, бавили и кретнинама и некретнинама, те расподелом новчане помоћи за Косово. На равне части, системом ИМТ: „имал’ мене туче“.

Да је Косово уско везано за некретнине, утврђено је још у време када је једна од најважнијих епских песама преткосовског циклуса уз „Женидбу Милића Барјактара“ постала „Селидба Томе Гробара“. Наиме, Тома Николић, Александар Вучић и Драган Тодоровић, тада сви радикали на бранику отаџбине, баш уочи одсудне битке за Косово пре 11 година, добили су од Владе по један што трособан, што четворособан стан, у које су се уселили пре бомбардовања, а откупили их после бомбардовања, у временима када је њихово бирачко тело остало без некретнина вођено геостратешким проценама четничког војводе & со., сублимираних у радикалску мантру: „Ако нас нападне НАТО, много ће нас изгинути, али Шиптара на Косову више бити неће“. Одбрана Косова је, схватили смо у то доба – последње уточиште сваког бескућника спремног да трајно реши стамбено питање.

И тако је то питање клизило све ниже – од браника отаџбине до браника „аудија“. Доказали су нам да је Косово заиста најскупља српска реч, у ствари – мноооого скупа српска реч, тачније – прескупа српска реч, кошта нас ко светог Петра кајгана, само зато што ми не издајемо оно што је наше. А не ко оне париске бабе, што издају дедовинске дуплексе. Намештене. Легализоване. Повољно.